

Sygn. akt IV U 1465/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 czerwca 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 5 czerwca 2014 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania P. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 21 października 2013 r. Nr (...)

w sprawie P. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 1465/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21.10.2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawcy P. P. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, albowiem komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 8.10.2013 r. nie stwierdziła u niego niezdolności do pracy.

Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony P. P., który wnosił o jej zmianę, twierdząc, że czuje się pokrzywdzony orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony P. P., ur. (...), złożył dnia 22.07.2013 r. wniosek do pozwanego Oddziału ZUS o przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W toku postępowania orzeczniczego komisja lekarska ZUS rozpoznała u wnioskodawcy: organiczne zaburzenia afektywne, ZZA w fazie abstynencji, nadciśnienie tętnicze zredukowane bez powikłań narządowych. W ocenie komisji

lekarskiej schorzenia te nie powodują niezdolności do pracy ubezpieczonego i swoją ocenę zawarła w orzeczeniu z dnia 8.10.2013 r. Orzeczenie to stało się dla pozwanego organu rentowego podstawą do wydania decyzji z 21.10.2013 r. (k. 54 a.r.).

W toku postępowania odwoławczego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy: kardiologa, neurologa, psychiatry oraz psychologa. Opiniujący wspólnie lekarz neurolog i kardiolog rozpoznali u P. P. następujące schorzenia: nadciśnienie tętnicze łagodne, bóle głowy w wywiadzie i okresowy zespół bólowy kręgosłupa L/S bez upośledzenia jego funkcji ruchowej. Zdaniem biegłych, schorzenia te nie skutkują niezdolnością do pracy ubezpieczonego. W uzasadnieniu opinii biegli wskazali, że opiniowany nie wymagał szpitalnej diagnostyki i leczenia z powodów krążeniowych, zaś dolegliwości ze strony kręgosłupa mogą okresowo wymagać farmakoterapii oraz rehabilitacji, ale nie powodują niezdolności do pracy (k. 10 a.s.). Z kolei opiniujący biegli psychiatra i psycholog zdiagnozowali u wnioskodawcy organiczne zaburzenia afektywne, które ich zdaniem nie powodują niezdolności do pracy (k. 19 – 20 a.s.). W uzasadnieniu opinii biegli podnieśli, iż opiniowany w dniu 6.02.2012 r. podjął próbę samobójczą, której przyczyną były niekorzystne uwarunkowania sytuacyjne. W czasie badania nie ujawnił obniżonego nastroju, lęku i objawów psychotycznych. Ponadto powołując się na wywiad z ubezpieczonym ustalili iż od 7 lat zachowuje abstynencję. Biegli nie rozpoznali u niego ZZA. Biegli podzielili stanowisko komisji lekarskiej ZUS.

Na rozprawie pełnomocnik ubezpieczonego w osobie jego żony, która nie zgadzała się z opinią psychiatry i psychologa (k. 29 v), która twierdziła, że mąż bierze silne leki. Podała również, że jej mąż pracował ostatnio jako prasowacz na prasie zgniatającej plastik. Pełnomocnik nie zgłosiła wniosków dowodowych.

W ocenie Sądu Okręgowego dowody z obydwu opinii biegłych są miarodajne i obiektywne. Opiniowali biegli specjaliści w zakresie schorzeń, które dotyczą wnioskodawcy, wydanie opinii było poprzedzone przeprowadzeniem badania przedmiotowego, w tym testu psychologicznego, oraz zaznajomienie się z dokumentacją lekarską z jego dotychczasowego leczenia. Opinie te są przekonywujące. Pełnomocnik ubezpieczonego nie złożyła żadnych konkretnych zarzutów merytorycznych wobec opinii psychiatryczno – psychologicznej, a jedynie powołała się na fakt, że jej mąż bierze silne leki. Okoliczność ta, zdaniem Sądu, nie podważa wiarygodności opinii. Ubezpieczony z zawodu jest rolnikiem, jednakże w swoim zawodzie nie pracował, a wykonywał prace fizyczne palacza i prasowacza.

Zgodnie z treścią art. 12 ust. 3 ustawy o FUS, częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodne z poziomem posiadanych kwalifikacji. W przypadku ubezpieczonego stwierdzić należy, iż był on pracownikiem fizycznym wykonującym różne prace nie wymagające kwalifikacji. Z opinii pierwszego zepoślu biegłych wynika, że schorzenia kręgosłupa jak i schorzenia kręgosłupa nie są zaawansowane i nie umożliwiają wykonywanie ubezpieczonemu pracy fizycznej. Podobna jest sytuacja w przypadku schorzenia psychiatrycznego którą uznano za chorobę podstawową. Opiniujący biegli jednoznacznie stwierdzili, iż obecnie stan zdrowia psychicznego nie uniemożliwia mu wykonywania prac. Sąd dzieląc wnioski zawarte w opiniach biegłych uznał, że wnioskodawca nie jest osobą niezdolną do pracy w rozumieniu art. 12 ust. 1 powołanej wyżej ustawy.

Z tych względów Sąd przyjął, że P. P. nie spełnia jednego z warunków uzyskania prawa do renty określonych w art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy o FUS, tj. brak u niego niezdolności do pracy. Dlatego też Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł jak w sentencji.